

เรา...พยาบาล เคียงบ่าไหล่ร่วมจุดไฟสว่างไสวในคืนเดือนดับ

วารสารฉบับที่ 4 ปีที่ 47 นี้ เป็นฉบับในไตรมาสสุดท้ายของปีที่ 47 ของการรับใช้วิชาการในวงวิชาชีพการพยาบาลมาตลอด 47 ปี ที่เริ่มต้นจากการผลิตที่คณะพยาบาลศาสตร์เอง ต่อมา นำเข้าโรงพิมพ์ในการผลิต มีการเปลี่ยนชื่อวารสารจาก “วารสารคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น” มาเป็น “วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ” ตลอดเส้นทางบริการความรู้สู่สังคมวิชาการสุขภาพ วารสารนี้ได้ตีพิมพ์บทความ จำนวนปีละ 45 ถึง 60 เรื่อง มีค่าเฉลี่ย 50 บทความ/ปี ถ้านับตลอด 47 ปี รวมบทความที่นำเสนอสู่สายตาผู้อ่าน รวมกว่า 2,350 บทความ และมีคนไทยที่เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ 10 ปีย้อนหลัง (พ.ศ. 2552-2563 ประมาณ 103,000 ครั้ง เมื่อเรากำลังจะก้าวสู่ปีที่ 48 ในปี พ.ศ. 2568 ทีมงานกองบรรณาธิการขอขอบพระคุณผู้อ่าน ผู้เขียน ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้สนับสนุนทุกท่านที่เดินเคียงข้างกันมาตลอด 47 ปี ที่ขับเคลื่อนกันมา การทำวารสารวิชาการแน่นอนว่า เราทีมงานวารสารเป็นมากกว่าแหล่งตีพิมพ์บทความ เพราะที่นี่เปรียบเสมือนโรงเรียนหลังใหญ่ที่เป็นเวทีแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปด้วยกัน ความเป็นมิตร เอื้อโอกาสการปรับปรุง จนทำให้ทุกบทความที่ปรากฏสู่สายตาผู้อ่านเต็มเปี่ยมไปด้วยคุณภาพแห่งการเรียนรู้ทางวิชาการที่เราเชื่อมั่น คือ โรงเรียนทางปัญญาหาใช่ตลาดที่แสวงหาประโยชน์เชิงพาณิชย์แห่งการผลิตที่ทุนวิจัยหนา ประชากรคับคั่ง แต่จุดเน้น คือ ประเด็นว่าบทความแต่ละชิ้นให้การเรียนรู้ทางปัญญาอะไรแก่วิชาชีพและสังคม โดยเฉพาะวิชาชีพการพยาบาลที่มีพันธสัญญาแห่งการให้บริการแก่สังคมก้มหน้า ทำงานอย่างไม่รู้ความเห็นดเห็น้อยท่ามกลางสหสาขาวิชาชีพ ผู้ร่วมงานและสิ่งแวดล้อมที่ไม่น่าอภิรมย์ตลอดการเดินทางของวารสารเราสามารถตระหนักได้ถึงพัฒนาการเปลี่ยนแปลงตามก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ประยุกต์ใช้ในการดูแลผู้รับบริการ สิ่งเหล่านี้ ก่อให้เกิดการปรับปรุงผลลัพธ์การดูแลให้เกิดประสิทธิภาพการดูแล อันเป็นดอกผลที่ได้จากการศึกษาและการวิจัยทางการพยาบาลและสุขภาพ ที่สร้างผู้เชี่ยวชาญทางคลินิกการพยาบาลและเพิ่มคุณภาพการดูแลความใส่ใจในการพิทักษ์สิทธิ์ผู้รับบริการ ความปลอดภัยอย่างเป็นองค์รวม ที่ดำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้รับบริการ และจะนำมาซึ่งสุขภาวะและความอยู่ดีมีสุขของผู้รับบริการโดยรวม

อย่างไรก็ดี บนทางเดินอาชีพที่ไกลโหนย่อมมีอุปสรรคข้อจำกัดเป็นธรรมดา โดยเฉพาะในวิชาชีพการพยาบาลที่ต้องเผชิญสภาพงานหนัก ขาดอัตรากำลัง จนอาจทำให้เกิดภาวะหมดไฟเหนื่อยล้าทางร่างกาย อารมณ์และจิตใจ สภาพไม่สมบูรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ ย่อมท้าทายการสร้างโจทย์การวิจัยเพื่อนำข้อค้นพบเข้าสู่การอภิปราย เพื่อการปฏิรูประบบการทำงานของวิชาชีพการพยาบาลที่ควรให้คุณค่าในฐานะมนุษย์มากกว่าตัวเลขสถิติในการบริหารจัดการบุคลากร จึงขอเรียนพี่น้องพยาบาลว่า บนเส้นทางนี้ท่านไม่ไร้เพื่อนร่วมทาง มาร่วมกันคิด ร่วมกันสร้างพลังแห่งความรู้ที่แข็งแกร่ง โดยการร่วมกันศึกษาวิจัยแก้ปัญหาและสนับสนุนกันและกัน จะเป็นหนทางรอดของวิชาชีพ...เราต้องก้าวข้ามอุปสรรคทั้งปวง โดยการร่วมยืนหยัดเคียงบ่าไหล่ เดินไปด้วยกันบนเส้นทางแห่งพลังความคิดนี้...

บางวันฟ้ามีดมืด

ตราบสมอง สองเท้าแกร่ง

ปิ่นข้าวเหนียว หาทะเลียวหวาย

ผลลัพธ์ คือศรัทธา

ปรากการจิตยังเข้มแข็ง

มีอมีแรงพร้อมเหยี่ยวยา

ร่วมใจกาย เร่งศึกษา

เคียงไหล่บ่า พาสร้างพลังเรา...พยาบาล

**ศาสตราจารย์ ดร.พว. ดารุณี จงอุดมการณ์
บรรณาธิการ**

Together, we nurse and light the darkest room

This issue marks the 47th volume, 4th issue, of our journal, representing the final quarter of its 47th year in service to the nursing profession. From its inception 47 years ago, the journal's journey began with its production at the Faculty of Nursing. Later, the printing process was moved to a dedicated printing house. The journal's name was changed from "Journal of the Faculty of Nursing, Khon Kaen University" to "Journal of Nursing Science and Health" as it continued to provide knowledge services to the health academic community. Each year, the journal publishes between 45 and 60 articles, averaging about 50 per year. Over the past 47 years, this amounts to more than 2,350 articles shared with readers. In the last decade (2009-2020), the journal's website has been visited approximately 103,000 times by Thai users. As we approach the 48th year in 2025, the editorial team would like to extend our heartfelt gratitude to all our readers, authors, reviewers and supporters who have walked this path with us. We see journals as an intellectual school, not just a profit-driven marketplace. The articles we publish don't need to be large-scale or heavily funded research studies. Instead, we focus on the intellectual contributions that each article brings to our profession and society. This is particularly important for the nursing profession, which remains dedicated to serving society tirelessly, often within a multidisciplinary team and challenging work environments. Throughout the journal's journey, we have witnessed the development and advancement of technology applied in patient care, leading to improved care outcomes. These advancements are the fruits of nursing and health research, which have produced clinical nursing experts and enhanced the quality of care. This progress is reflected in the increased attention to protecting patient rights and ensuring safety, upholding the dignity of clients, and contributing to the overall well-being of those we serve.

However, the long path of this profession is not without its natural challenges and limitations, particularly in nursing, where heavy workloads, staff shortages, and potential burnout can lead to physical, emotional, and mental exhaustion. These challenges underscore the need for research that addresses and reforms the nursing profession's work systems, emphasizing the value of humanity over statistical metrics in workforce management. To our fellow nurses, know that you are not alone on this journey. Let's come together to build a strong foundation of knowledge by collaborating on research, solving problems, and supporting one another. This collective effort will be the key to overcoming obstacles and thriving as a profession as we walk side by side on this path of intellectual empowerment.

**In every challenge, strength is found,
With scarce supplies, your hearts are bound.
In healing hands, hope does bloom,
Together, we nurse and light the darkest room.**

Professor Darunee Jongudomkarn, RN, Ph.D.

Editor